
27.- Đức Chí Tôn dạy Bà Lâm Ngọc Thanh

27.- Đức Chí Tôn dạy Bà Lâm Ngọc Thanh

27. Ngày 17-9-1926 (âl 11-8-Bính Dần).

NGỌC HOÀNG THƯỢNG ĐẾ viết CAO ĐÀI giáo đạo Nam phương

Thơ! Con mời Trần Phu nhân và Lâm thị Ái Nữ.

Lão chào Phu nhân.

Xin nghe phân giải một đôi điều :

Cuộc trần thế khó phân chơn giả,
Tánh linh hư đầu quả cũng để ngờ.
Thanh bạch hai lẽ chẳng đủ thờ,
Quán thế phải tri cơ Tạo hóa.
May một kiếp đủ thành chánh quả,
Rủi ngàn đời cũng lạ Thần Tiên.
Thượng nhưn sanh trần tục xuống miền,
Thâu chúng đệ nghiệp khiên mang tội chướng.
Vinh sang đã kiếp căn để hưởng,
Của mình chẳng vay mượn của ai,
Ngự một ngôi đã sẵn cõi Bồng Lai,
Tâm tích đức kế hay con đã rõ.
Món chung đình con hằng muốn bỏ,
Tu Phật căn cứu độ lăm sanh linh,
Lập chùa chiền Phật giáo kệ kinh,
Thay tăng chúng khai minh đường đạo hạnh.
Thành tâm giáo thuận lòng chí Thánh,
Mong sao cho rành rạnh Phật tông,
Nghĩa khai quang công đã dày công,
Lòng ái chúng trọn lòng đức hạnh.
Vì công quả thật còn phải tạnh,
Luôn gia đình chẳng rảnh công tu,
Thầy mở mang Tam giáo gồm thâu,
Chuyển Phật giáo cho hiệp câu Phổ Độ.
Mười ngàn chẵn năm nay đủ số,
Luật Ngọc Kinh chưng trợ Lôi Âm.
Độ nhưn gian nhập Thánh siêu phàm,
May mắn ấy còn ham chi thế cuộc.
Cần tu ắt phải thành đã thuộc,
Con ngó coi thế đã chuốc trau mình.

Mượn Di-Đà mà làm mối lợi danh,
Làm Chánh giáo đã đành thành Tả đạo.
Như Nhân cũng một lòng với Lão,
Mở luật tu khuyên bảo chúng tăng.
Tuy quyền Thầy chí Thánh mà rằng,
Không hạ thế, xác thân đâu chiếu dụ.
Dụng huyền diệu lời cơ tỏ dấu,
Rằng chưa hồi niệm Phật thấu vì kinh,
Nhờ lương sanh mà cứu vớt quần sanh,
Con cũng hiểu rõ tình Tà Chánh.
Cuộc Chánh giáo Thầy toan hiệp nhánh,
Qui Ngũ Chi: Tiên, Phật, Thánh, Thần, Nhơn,
Thầy khuyên con trọn đạo vi hờn,
Con thấy đó đủ phân Tà Chánh.
Nghe chi tiếng vô nhân đạo thính,
Mà để lòng bán tín bán nghi.
Việc nước nhà con có biết chi,
Trên Chánh khí phải vì phải kính.
Huyền diệu Lão nếu ra một lệnh,
Thì thuận tình đâu dính tới thân con.
Phận tuổi cao lo lắng lắm hao mòn,
Việc nhà nước khuyên con lòng khó liệu.
Lâm thị vốn nên concó hiểu,
Thầy khuyên con chớ biểu nó dừng tu.
Người đời như kẻ điếc người mù,
Cơ Tạo hóa rất sâu nên khó hiểu.
Khánh Bạch Ngọc nhiều phen kêu biểu,
Tình mê đồ lo liệu lại ngôi xưa.
Thân trần ai đã lắm cay chua,
Xin khá gắng đừng thua Tiên, Phật.
Thầy cậy mượn ai không lòng vụ tất,
Mà làm công đoạt phẩm trật mình.
Số ghi công đã chất Thiên đình,
Con gắng chí cho toàn pháp diệu.

Lâm thị Ái Nữ, Quan Âm sẽ giáng cơ mà chuyện vãn cùng con.

Thầy chào phu nhân.

(TNCT. TTT. 20-21-22)